

ת"פ 17941/11/18 - מדינת ישראל נגד קוסאי נגאר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17941-11-18 מדינת ישראל נ' נגאר(עצור
בפיקוח)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
גזר דין

קוסאי נגאר (עצור/אסיר בפיקוח)

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון פתוח בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק.

על פי האמור בכתב האישום, בין הנאשם לבין אניס ג'רבאן הכרות מוקדמת.

בתאריך 19.10.18 בשעה 23:30 עמד המתלונן ברחוב הסמוך למתחם המגורים של משפחתו ביישוב ג'סר א זרקא. אז הגיח הנאשם מאחוריו, כשהוא חובש קפוצ'ון על ראשו, פניו מוסתרות באמצעות בד והוא נושא אקדח חצי אוטומטי בקוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית עם 7 כדורים. הוא ירה באקדח כדור אחד לעבר המתלונן, מטווח של כחצי מטר, ופגע ברכו הימנית. בתגובה המתלונן אחז בנאשם והשניים נפלו ארצה ואז הגיעו למקום בני משפחתו של המתלונן, לקחו את האקדח מידי של הנאשם, והחזיקו בנאשם עד להגעת המשטרה. המתלונן פונה לביה"ח, סבל מפצעי כניסה ויציאה של הכדור בירך ימין וגם מדימום עורקי ואושפז משך יומיים.

טענות המדינה לעונש

המדינה הזכירה את חומרתן של עבירות הנשק, והמדיניות המחמירה בפסיקה כלפיהן (ע"פ 3300/06 אבו סנאנה נ' מדינת ישראל (2006)); ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס (2004)). נטען כי היחס המחמיר חל גם בנוגע להרשעה ראשונה (רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (2004)); ע"פ 2477/14 + 32/14 בעניין ג'ורבאן ועמאש).

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נטען שהתקיים תכנון מוקדם כאשר הנאשם הגיע למתחם מגורי המתלונן מצויד באקדח ותחמושת, מוכן לשימוש בנשק, ועם פנים מוסתרות. חלקו היחסי היה מוחלט וגרם נזק משמעותי למתלונן.

נטען שתסקיר נפגע העבירה העלה שלמתלונן נגרמו נזקים קשים, בעיקר בתחום הנפשי. נטען עוד לסיכון גבוה כתוצאה מאופי העבירה ועוד נטען שהרקע לביצוע המעשים לא פורט בכתב האישום, ולא התברר גם במהלך ההליך, למעט

עמוד 1

בתסקיר המבחן, שם טען הנאשם שהמתלון אמר אמירות פוגעניות כלפי אמו ואחותו. נטען כמובן שאין בכך כדי להצדיק מעשה ירי כה חמור.

באשר ליכולת הנאשם להבין את מעשיו, נטען שהיה כבן 19 בעת ביצוע העבירות.

באשר למדיניות הענישה הוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 1928/15 **חאמד אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (8.6.16) שם הורשע נאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות כאשר החזיק נשק ברישיון וירה לרכב בני משפחה שהיו מסוכסכים איתו ופגע בשניים מהם, אחד בצורה קלה ולשני גרם נכות מאה אחוז. נקבע מתחם ענישה של בין 6-9 שנים והוטלו 7 שנות מאסר שהופחתו בביהמ"ש העליון ל-5.5 שנות מאסר.

ת"פ 28139-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו אעמר** (18.1.15) שם הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר הוא ירה לעבר המתלון כשישב ברכבו אולם לא פגע, אלא ברכב. היה מדובר בנאשם ללא עבר פלילי עם המלצה חיובית של שירות המבחן. הוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 6359/18 **מדינת ישראל נ' אחמד מאחמיד** (11.4.19) שם הורשע נאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת נשק. באותו מקרה הוא ירה כדור אחד באמצעות רובה צייד לעבר המתלון ופגע ברגלו וגרם לו נזק חמור. לנאשם היה עבר פלילי לא מכביד והוטלו עליו 5 שנות מאסר בפועל. ערעור מטעם המדינה התקבל והוחמר העונש בביהמ"ש העליון ל-6 שנות מאסר.

ת"פ 16420-10-16 **מדינת ישראל נ' מוהאנד אנבאריה** (30.5.18) שם הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בחבלה בכוונה מחמירה והחזקה ונשיאת נשק. הנאשם ביצע ירי באמצעות תת מקלע לעבר שני אנשים שאחד מהם נפגע ברגלו. הוטלו 7 שנות מאסר בפועל. בערעור הופחתו 9 חודשים מהעונש.

ת"פ 69905-11-17 **מדינת ישראל נ' נעים עמאש** (4.2.19) שם הורשע הנאשם בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת ונשיאת נשק. הוא ירה מספר כדורים לעבר אדם איתו היה מסוכסך ופגע בידו של ילד בן 10 שעמד בסמוך. הושג הסדר טיעון כאשר הנאשם היה בן 19.5 ללא הרשעות קודמות, ללא המלצה חיובית בתסקיר. הוטלו עליו 4.5 שנות מאסר.

הוזכרו פסקי דין נוספים אך מצאתי שנסיבותיהן הן שונות, ולכן הוזכרו רק המקרים שלעיל.

המדינה טענה למתחם ענישה הולם שבין 4-6 שנות מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הוזכר גילו של הנאשם והעדר עבר פלילי והודאתו לאחר ישיבת הוכחות אחת. הוזכר שהתסקיר לא היה חיובי.

בסיכומי של עניין ביקשה המדינה הטלת מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר מותנה ממושך ותשלום פיצוי משמעותי למתלונן וקנס לאוצר המדינה.

טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הזכיר שהנאשם היה בן 18 בעת האירוע. נטען שלא נגרם נזק פיזי לצמיתות למתלונן. הוזכר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום מיד לאחר תיקונו, כאשר האישום שונה באופן משמעותי.

נטען שבתסקיר אין המלצה טיפולית מסיבה לא מובנת וצוין שהנאשם נעדר עבר פלילי ושחרר ביום 2.1.19 לפיקוח אלקטרוני ולמרות שחלפה כשנה וחצי לא נרשמה לחובתו הפרה כלשהי בתנאי השחרור. נטען שנתון זה היה צריך להשפיע על תוצאות התסקיר ולהביא להמלצה טיפולית.

נטען שמתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד ל-18 חודשי מאסר בפועל. נטען שעניינו של הנאשם נפל בין הכיסאות בין שירות המבחן לנוער לשירות המבחן למבוגרים והדבר פגם בתוצאת התסקיר.

הוגשה אסופת פסיקה על פיה נפסקו עונשים שבמסגרת המתחם שהוצע ובין היתר ע"פ 4038/14 **מדינת ישראל נ' מהארן אבו עבד וראג'א אבו עבד** כאשר באותו מקרה יוחס למשיבים ביצוע עבירות של החזקת ונשיאת נשק וירי באזור מגורים וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כאשר בליל האירוע בעקבות דיווח על תקיפת בני משפחה בכפר עם נשק קר הגיעו המשיבים והחלו לירות לעבר אותם בני משפחה ופצעו 9 מהם. משיב 2 היה מבוגר, כבן 50, והייתה התרשמות כללית טובה ממנו במסגרת תסקיר המבחן. משיב 1 היה רווק בן 29 שגם הוא לא התאפיין בקווים פליליים מושרשים והיה נעדר עבר פלילי. ביהמ"ש העליון החמיר בענישה שהוטלה בערכאה הדיונית (4 חודשי מאסר בפועל ו-9 חודשי מאסר בפועל). בעקבות חריגה לקולא ממתחם ענישה הסביר החמיר בית המשפט העליון את הענישה וגזר על משיב 1 13 חודשי מאסר בפועל ועל המשיב השני 24 חודשים.

ע"פ 916/09 **מדינת ישראל נ' אוהד גדות** שם הורשעו הנאשמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כאשר המערער ואחיו תוך כדי ניסיון להבריא רועים פלסטיניים משטח הסמוך ליישוב שלהם, ירו בסמוך לאחד מהם ולאחר מכן ירו באחד מהם והפילו מעל הסוס. הקרבן נפגע מקליע ונותר משותק בפלג גופו התחתון. בביהמ"ש המחוזי נגזרו עליו 16 חודשי מאסר ובערעור הוארך עונשו של המערער ל-24 חודשי מאסר.

ע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' מוסא גדבאן** שם הושתו על המשיב 20 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת והובלת נשק. על פי כתב האישום ישב המתלונן עם שלושה חברים במטע זיתים, והמשיב הוזמן להצטרך אליהם, כאשר על רקע חשדו של המשיב שהמתלונן פגע בשמו

הטוב, הגיע עם נשק וירה בו ממרחק מטר וחצי שתי יריות שקליע אחד פגע ברגלו. העונש הוחמר ל-30 חודשי מאסר בפועל.

בשלב מאוחר יותר הוגשה הסכם סולחה מטעם הנאשם אשר כלל פיצוי בסך 30,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר סופי שהוגש ביום 11.6.20 תואר שהנאשם בן 20, רווק, ושוהה במעצר בית באיזוק אלקטרוני באום אל פאחם מזו תקופה ארוכה. משפחתו נורמטיבית למעט אח אחד בעל רקע בפלילים, כאשר הוריו הביעו התנגדות למעשים שבוצעו. הוא הסביר את התנהלותו בעבירה כפי שתואר לעיל.

תוארה התרשמות של צעיר המצוי בגיבוש אישיותו עדיין וחסר בשלות רגשית שהתחבר לסביבה שולית והתקשה לערוך התבוננות פנימית ועיקר הפער בין תיאורו החיובי ביחס לניהול אורח חייו לבין האישומים בהם הואשם (תסקיר מוקדם במסגרת המעצר).

ביחס להערכת הסיכון תואר שמדובר באדם מופנם בתחילת דרכו בחיים שנעדר הרשעות פליליות, שהצליח לתפקד בתקופת נעוריו באופן נורמטיבי אך לצד זה תוארו גורמי סיכון של חומרת המעשים שביצע, והשפעת האלכוהול והעדר גורמי הכוונה ופיקוח מצד משפחתו שהביאו להתחברות בסביבה שולית ותחילת מעורבות בפלילים.

בסיכום, הוערכה רמת סיכון משמעותית להישנות עבירות ברמת חומרה משמעותית ולא הובאה המלצה טיפולית.

יון והכרעה

הנאשם שהה במעצר מיום 19.10.18 ועד ליום 2.1.19 ואז הועבר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני שם הוא שוהה עד היום (מחוץ ליישוב מגוריו).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שלמות הגוף וביטחון הציבור והפרט. רמת הפגיעה הייתה בינונית ויותר.

העבירה כללה תכנון מוקדם. אחריות הנאשם בלעדית והוא יכל לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם.

מכל האמור לעיל הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין שנתיים וחצי ל-5 שנות מאסר. באשר לשיקולים בתוך המתחם, יצוינו ההודאה המוקדמת, העדר עבר פלילי, גילו הצעיר של הנאשם, וקיום הסכם סולחה.

כמו כן יש להתחשב בתקופת המעצר ותקופת מעצר הבית שהייתה ארוכה מאד.

אשר על כן הנני מטיל עונשים כדלקמן:

- א. שנתיים וחצי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר.
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או עבירות נשק מסוג פשע.
 - ג. לאור התשלום שנכלל בהסכם סולחה אין מקום לפסוק פיצוי נוסף.
- הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 5.8.20. עד אז ימשיכו לחול התנאים המגבילים.

זכות ערעור תוך 45 ימים הודעה לנאשם.

ניתן היום, י"ד תמוז תש"פ, 06 יולי 2020, בהעדר הצדדים.